

3 години заедно съ баща си Хаджи Димитра, съ когото заедно пакъ и напуснали работата си и се явили въ Кладово въ четата. Х. Димитръ Рашевъ бѣше човѣкъ около 28 — 30 годишенъ, сериозенъ мъжъ, и види се като напусналъ работата си работа малко замисленъ и мълчаливъ. По-малкия му братъ пѣкъ Атанасъ напротивъ веселъ, безгриженъ, бръблю, размѣвачъ, присмѣвачъ, пѣснопоець, и шегаджия до безкрай. Сдушили се двамата съ Генка, и да видишь ти шегги и закачки съ всѣкого и на всѣкадѣ. Имаше въ четата двѣ-три момчета, които свиреха на кавалъ и на гайда, които нашитѣ двама веселчаци никакъ не оставяха на мира въ свободното врѣме. Всѣ ги караха да свирятъ или на моабетъ, при което тѣ двамата имъ акомпанираха съ пѣснитѣ си, или пѣкъ нѣкое българско или Влашко хоро което тѣ тѣй хубаво умѣяхъ да люлѣятъ.

До 18 Май всичко вървеше по рѣда си спокойно. Учения, игри, гуляи, расходи до скелята и пр. На 18 Май една новина, която пристигна, до четата обърна всичко съ краката на горѣ.

Получи се телеграма, че Христо Ботевъ съ една чета отъ двѣсти души хъшове завладялъ австрийския параходъ „Радецки“ и на 17 Май благополучно миналъ на българския брѣгъ; въ сѣщия день още ималъ битка съ турцитѣ, които разбилъ, прогонилъ, и потеглилъ съ четата си къмъ Балкана.

Това извѣстие страшно зарадва и въодушеви Кладовскитѣ хъшпаци. Тѣ станаха много нетърпеливи. Исаха веднага да тръгватъ и тѣ за България и да се съединятъ съ Ботѣвата чета въ Балкана. Казваше имъ се отъ сръбския офицеръ, че и тѣ ще вървятъ, и даже много скоро ще бжде това, но се чака да се посъбержтъ още малко хора, и да се по обучатъ по добрѣ, че тогава. На това се възражаваше, че тѣ и толкова сж достатѣчно, че какво има да се бие човѣкъ съ тия „келеси“ (турци), белки хъшпацитѣ отъ Ботѣвата чета сж били повече и по обучени отъ тѣхъ, че за една ноць ще превзематъ Видинското кале, стига да ги пуснатъ само да вървятъ и пр. и пр. Възраженията на хъшпацитѣ противъ увѣренията и обѣщанията на поручика Радисавлевича достигнаха до крамола и почти бунтъ, който едва